

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: I MELLEMAKTEN

Citation: Drachmann, Holger: "I MELLEMAKTEN", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 305. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-drachmann01-shoot-workid79805.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

I MELLEMAKTEN

Med Tæppet faldt Skranken for Stilheden atter;
Men borte var Publikums Snakken og Latter.

Man skotted til Siden, man pudsed sin Næse,
Man søgte sin Nabo i Øjet at læse.

Men Øjet var dugget; saa greb man Programmet,
Og slap det igen, som om Armen var lammet.

Man søgte at vende sin Tanke mod Hjemmet,
Mod Pligten i Morgen; - men alt var saa fremmed.

I Morgen? og Pligten? nej, alt var forandret;
Man havde i sælsomme Verdener vandret.

Var steget til Livets de højeste Tinder,
Hvor Svæven begynder og Kravlen forsvinder.

Og havde sig styrtet i stride Strømme,
Hvor ingen kan vade og faa kun kan svømme;

Man havde paa skummende Vover sig vugget,
Af Lidenskabskilderne havde man drukket.

Den sydende Vædske den løb end i Aaren,
Man følte endnu sig af Voverne baaren;

Man rokked paa Sædet, man holdt sig for Øjet,
Man støtted paa Knæet sig foroverbøjet.

Den dukkende Stilling en Byrde forkyndte; -
Saa borttoges Byrden. Orkestret begyndte.

Den rytmiske, disciplinære Takt
Den havde en ganske forunderlig Magt;

De ordnede Strofer, de bindende Love
De tøjled igen den balstyrige Vove;

306

Med Lidenskabsrusen var helt det forbi,
Man aanded fuldt ud i en ren Harmoni. - -

Det Mellemarktsspil har jeg mærket mig nøje,
Den rytmiske Taktstok, den har jeg for Øje.

Naar Blodet det syder, saa Taktstokken frem;
Og Sjælens Rebeller, til Dørs med dem!